

„Amikor pedig János a börtönben hallott Krisztus cselekedeteiről, ezt üzente neki tanítványaival: *Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk?*” (Mt 11,2)

Erdemes lenne egyszer végiggondolni, hogy hány percünk és óránk telik el várakozással egy-egy napon. Várunk a buszmegállóban a buszra, a pályaudvaron a vonatra. A közértben, a postán, a hivatalokban pedig arra, hogy végre sorra kerüljünk. Várakozásunk közben sokminden történik bennünk, velünk és körülöttünk. Megtörténik, hogy egymással beszédbe elegyedünk. Végiggondoljuk, hogy mi is történt velünk a nap mögöttünk álló részében. Vagy olyan kérdések foglalkoztatnak bennünket, melyek még válaszra várnak.

„Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várunk?” Amikor Keresztelő János feltette ezt a kérdést, börtönben volt. Börtönbe vetették azért, mert vállalta az útegyengető szerepét, és mert megszólaltatta az igazságot. Aki pedig megszólaltatja az igazságot, nem feltétlenül népszerű. Nem feltétlenül népszerű, mert hangot ad annak, hogy valami nincs rendben.

„Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várunk?” Keresztelő János kérdésében érzünk némi bizonytalanságot. Hall Jézus cselekedeteiről, de nem érti, hogy útegyengetőként és az igazság megszólaltatójaként miért van börtönben. Marad számára a várakozás, a várakozásban újra meg újra megfogható kérdés, és némi remény, hogy kérdésére választ talál.

Ádvent a várakozás ideje. A csendes várakozásé. E sorokat mindannyian különböző élethelyzetekben olvassuk. Lehet, hogy éppen ebben a pillanatban kínzó

Ghirlandaio:
Pásztorok hódolása

kérdések gyötörnek minket, és háborgat a lelkünk. Ám a gyertyafényes, ádventi várakozás alkalmat ad arra, hogy átéljük a legnagyobb csodát. Azt a csodát, hogy csendesen és váratlanul átölel minket az Isten.

Erre hívnak, ezzel biztatnak, és ebben erősítenek meg minket egyik ádventi énekünk sorai. Soha ne felejtjük el ezeket a sorokat!

„Várj ember szíve készen, várd Isten
harcosát,
Ki üdvösséged leszen, és békességet ad!
Fényt, éltet hozva jó: megtört az ősi átok.
Kit vágyakozva vártok, betér hozzátok Ő.”
(Evangélikus Énekeskönyv, 140. ének)

Ámen

Péter Attila

*Pásztorok, keljünk fel!
Pásztorok, keljünk fel,
Hamar induljunk el!
Betlehem városába,
Rongyos istállócskába.
Siessünk, ne késsünk,
Hogy még ezen éjjel odaérhessünk,
Mi Urunknak tiszteletet tehessünk!*

*Angyalok hirdetik,
Messiás születik.
Itt van jele fényének,
Helye születésének.
Pajtába,
Pólyába,
Be vagyon takarva posztócskájába,
Áldott gyermek, szenved már kiskorába.*

*Jézus, a szent kised
Mily szükségét szenved!
Nincsen meleg szobája,
Sem ékes palotája.
Szükségben,
Hidegben
Melegíti őt a barmok párája,
Ő, isteni szeretet nagy csodája!*

*Minden kedves olvasónknak
békés Karácsonyt és Istentől megáldott
új esztendőt kívánunk!*

Szerkesztői levél

Szeretettel köszöntöm gyülekezeti újságunk adventi-karácsonyi számának olvasóit.

Amikor egymással találkozunk, gyakran megkérdezzük egymástól: „Mi újság?” Ekkor arról érdeklődünk, hogy mi történt eddig a másik emberrel, mi történik most körülötte, és mire számít a közeljövőben. Valahányszor megjelenik gyülekezeti újságunk, ezeket a kérdéseket járja körül.

Mi történt velünk az elmúlt időben? A szegedi lelkészavatáson és a maglódi búcsúistentiszteleten elbúcsúztunk Laczi Rolandtól, aki immár Kiskőrösön szolgál segédlelkészként. Megismerkedtünk Benkóczy Péter lelkészjelölttel, aki az elkövetkező néhány hónapban itt lesz közöttünk. Hittanos gyermekeink Tápiószentmártonban táboroztak, gyülekezetünk ifjúsága pedig Kismányokon az irsai gyülekezet fiataljaival. Gyülekezeti kirándulást tettünk Komáromba, a parókia pedig megújult, amiért ünnepi istentiszteleten adtunk hálát Istennek. Ez - és még annyi más - történt velünk az elmúlt időben, amiről nem csak szavakkal, hanem képekkel is igyekszünk bőséges tájékoztatást adni újságunk jelen számában.

De talán sokkal fontosabb az a kérdés, hogy mi lesz velünk. A jövőt illetően nem lehet, hogy ne gyermekeink és unokáink jussanak elsősorban eszünkbe. Ezért külön helyet szenteltünk a gyermekmunkának és a hitoktatásnak. Az erről szóló írásban nem csak a hittanórák rendjét írjuk le, hanem azt is - és elsősorban azt! -, hogy mi értelme van, és miért csináljuk. Itt hívom fel mindenki szíves figyelmét a gyermekoldalra.

Sokmindent tudhatunk hát magunk mögött, és sok feladat áll előttünk. Mindennapi munkánk, feladataink és készülődéseink közepette ne feledkezzünk el arról a jó hírről, amit karácsony ünnepe hirdet nekünk: „Megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete.” (Tit3,4)

Így kívánok mindenkinek békés, boldog és Istentől megáldott karácsonyi ünnepet.

Erős vár a mi Istenünk!

Péter Attila

Kitaposott úton...?

A lelkészképzés részeként úgynevezett „hatodévet”, egy tanévnyi időszakra gyakorlati képzést illesztett be az Evangélikus Hittudományi Egyetem négy esztendővel ezelőtt a képzési rendbe. Ez nem csak a Teológiának jelentett plusz kihívást, hanem azoknak a gyülekezeteknek is, akik a befogadó „gyakorlati terepet” nyújtották és lelkészeknek is, akik vállalták a mentorságot.

Benkóczy Péter

Negyed év telt el, mióta a Maglódi Evangélikus Gyülekezetben vagyok lelkészjelölt. Felvetődött bennem a kérdés, könnyebbésséget jelent-e számomra, hogy már négy éve folyik a lelkészjelöltek képzése, vagy az, hogy a befogadó gyülekezet számára sem ismeretlen a hatodéves fogalma. Tavaly Laczi Roland taposta az ösvényt, és jelen volt a gyülekezetben nem csak tanulóként, hanem valódi szolgálóként.

Bejártódott ösvényen indultam el tehát idén szeptember elsején. Számomra mégis ismeretlen úton, melyet végig kell járnom. Nekem. Első hallásra hosszúnak tűnhet az egy esztendő, azonban azt látom, hogy oly gyorsan telik. Hamar a hátam mögé került lelkészjelöltségem első három hónapja.

„Megismerni egymást.” Lehetséges ez? Egy gyülekezeti nyelvi embert, arccal és névvel, családi kapcsolatokkal, ismeretségi hálózatokkal fejben tartani olyan vállalkozás, melyre csupán a gyülekezet lelkésze lehet képes, ő is csak akkor, ha hosszú ideig egy helyen tölti szolgálatát. Számomra azonban - be kell látnom - lehetetlen. Az egy év is kevés, nem hogy negyed esztendő.

Nem marad más hátra, minthogy a „második vendég” bemutatkozzon. Szóljon magáról pár szót az, akivel lépten-nyomon találkozni lehet a Sugár utca közvetlen vagy távolabbi közelében.

Nevem: Benkóczy Péter. 29 évvel ezelőtt Nyíregyházán születtem. Úgy hozta az életutam, hogy evangélikus lelkészként szolgáló nagyapámat és szintén lelkész édesapámat sem ismerhettem meg, csak elbeszélésekből tudok, tudhatok róluk. Az emlékek felidézésében segít, és támaszt nyújtott két bátyám is.

A családomban a nyolcvanas évek elején átélt szomorú események miatt édesanyámmal Budapestre költöztünk.

Nyolc éves korom óta tartozom a Deák téri evangélikus gyülekezethez. Ott nőtem fel, és az vált a küldő gyülekezetemé. Ott konfirmáltam és ott léphettem oltár elé idén augusztus közepén kedvesemmel, ahol is Isten áldását kértük életünkre, házasságunkra.

A teológiára 1997-ben nyertem felvételt, melyet három igen érdekes és izgalmas év előzött meg: fényképész szakképesítést szereztem, továbbá elkezdtem a siketek jelnyelvét tanulni. A teológián eltöltött évek alatt a teológiai tanulmányaim mellett felsőfokú jelnyelvi képzésben vettem részt, majd jelnyelvi tolmács lettem. Az elmúlt öt esztendőben megismerkedtem a bibliodrárával és a pszichodrárával is, majd az asszisztens- és a vezetőképzés rögs útjára léptem.

„A jó pap holtig tanul.” - mondja egy közmondás. Az elmúlt 10 évben olyan plusz ismereteket szereztem meg, melyeket nem szeretnék megtartani magamnak. Úgy gondolom, hasznosíthatóak lesznek lelkési szolgálatom során, legyen szó akár lelkigondozásról, gyülekezet-építésről vagy hittanóráról.

E rövid idő után is elmondhatom, hogy fel sem tudnám sorolni személyes élményeim, melyeket a maglódiaknak köszönhetek. Sokat tanulok, okulok és töltődöm lelkileg is a beszélgetésekből, találkozásból, együttlétekből, nem beszélve mentoromról, Péter Attiláról és az ő kis családjáról, akik meghatározókká váltak számomra.

Mielőtt bemutatkozó cikkem sorait zárnám, el kell mesélnem egy élményemet.

„Mi többen vagyunk...!” - hangzott el elnézően, a gyülekezet egyik tagjától ez a fél mondat. Mikor bemutatkoztam neki, nem gondoltam volna, hogy ő már ismer engem. Ismer, hiszen névről, látásból sokan tudják, ki vagyok és miért is vagyok a gyülekezetben. Szörnyen éreztem

Szeged-Maglód-Kiskőrös

2004. július 17-én ismét zsúfolásig megtelt a maglódi busz, és a kora reggeli órákban indultunk Szegedre, ahol a nálunk gyakorlati évét immár letöltött Laczi Roland és évfolyamtársa Barthel-Rúzsza Zsolt lelkésszé szentelése történt. Jó érzés volt látni, hogy egy városból ketten is elindulnak a lelkesítő szolgálatra. Gyülekezetünk a hosszú úton énekekben és imádságban kérte, hogy Isten mindkettőjük munkáját hordozza kegyelmében.

A templomban Gáncs Péter püspök és a lelkesítő társak áldása mellett az alábbi köszöntő hangzott el a maglódi gyülekezet részéről:

„Az emberek általában szeretnek utazni. Állomások és megállóhelyek is minden ember életében vannak. Aztán vannak még aprócska falvak, ahonnan továbbshuhanunk és olyanok is, ahol megállunk egy kicsit és elidőzünk az ott élő emberekkel.

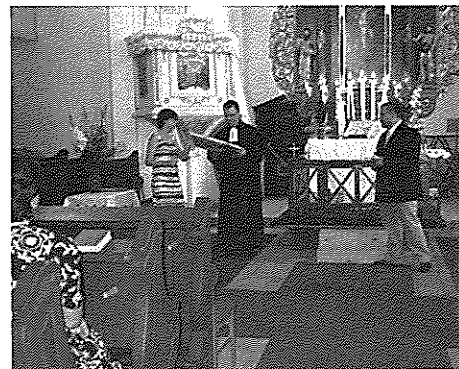
Egy ilyen falu Maglód, amelynek evangélikus gyülekezete ma nagyon boldog. Boldog és büszke arra, hogy Laczi Roland nálunk is megállt egy kicsit, és velünk töltötte gyakorlati évét.

Ha majd évek múltán emlékek között lapozgatunk, Isten iránti hálával gondolunk arra, hogy a te életedben milyen fontos volt a maglódi gyülekezet.

magam mikor kiderült számomra, hogy ő tudja, ki vagyok, de én nem vagyok tisztában azzal, hogy ő kicsoda. Elnéző tekintettel, és barátságosan ennyit mondott: „Semmi baj Péter, mi többben vagyunk...!” Külön köszönöm neki ezt a mondatot. Nem csak azért, mert egy kínos helyzetben segítség volt, hanem mondatának megértő szavai miatt. Ezt tapasztalom a gyülekezeti munka sok-sok területén, gyakorlati évem első hónapjaiban.

Az 2004. esztendő végéhez közeledve arra kérem a maglódi evangélikusok apraját-nagyját, hogy imádságaikban kísérik a gyülekezetben szolgálókat, munkatársakat, hittanárokat, lelkészeket és mindazokat, akik Urunk segítségével helytálltak a tennivalókban és szolgálatokban. Áldott adventi elcsendesedést és a karácsonyi öröm megélését kívánom!

Benkóczy Péter

Laczi Roland átveszi a maglódi templomról készült festményt

bízottak felé. Ebben legyen segítségem az útmutató mai igéje. Pál apostol ezt mondja Neked: »Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.«

Maglódi testvéreitek imádságával Isten áldását kérjük mindkettőtök indulására.»

Roland igazi munkáját augusztustól a kiskőrösi gyülekezet lelkészeként kezdte el. Reméljük jó alapokat adott neki a gyülekezet és lelkésznőnk felkészítése további munkájára. Az utazás során idős asszonyaink beszélgetése megütötte a fületem: „Az volt a jó, hogy olyan nekünk való, közülünk való volt.”

Erős vár a mi Istenünk! Minden jót Kiskőrösön is!

Holkó Ágnes

A templom bejárata előtt kis hittanosok köszöntik az újonnan felavatott Laczi Roland lelkészt

Lelkészavatás Szegeden. A lelkesítő társak megáldják az ifjú lelkészeket. A kép közepén Barthel-Rúzsza Zsolt és Laczi Roland, jobbra tőlük áll Gáncs Péter püspök, a kép bal oldalán Péter Attila a maglódi gyülekezet lelkésze látható.

„Kis Komárom, nagy Komárom”

*Gyülekezeti kirándulás
Komáromba*

*Hazafelé jövet
megálltunk
Esztergomban.
A kép a nemre-
gen megépült
Mária Valéria
hídról készült.*

Immár hagyománnyá vált gyülekeztünkben az őszi kirándulás. Ez éven is útra keltünk két busszal, hogy egy napot együtt töltsünk és megismerkedjünk egy vidék evangélikusságával, természeti és művészeti értékeivel.

Egy évet vártunk erre a komáromi kirándulásra. Hiszen tavaly ősszel úgy gondoltuk, hogy senkit sem szeretnénk kirekeszteni e kirándulásból, azért mert éppen nincsen útlevele. 2004 őszén immár az Európai Unió tagjaiként személyi igazolvánnyal léphettük át a határt.

Ez a határátlépés azt gondolom sokak érzéseit, a kiránduláson szerzett tapasztalatait meghatározta. Milyen jó, hogy ifiseink és gyermekeink már nem ismerik azt az érzést, hogy egy kicsit összeszorul az emberek gyomra egy-egy határ átlépésekor. S a felnőttek is egyre inkább tanulják, hogy szorongásaikat leküzdve ide-oda

*A hatalmas monostori erőd
„kicsiben”*

utazhatnak a nagyvilágban, vagy éppen itt a Kárpát-medencében.

Komárom városát kettészeli a Duna, s jól tudjuk: egykor határrá vált Szlovákia és Magyarország között. Valamit most megérezhettünk abból, hogy a történelmet író és térképeket átrajzoló nagyhatalmi dön-

*Maglódiak az észak-komáromi
evangélikus templomban*

téseknek milyen hatásuk van az egyes emberek életére. Nehéz elképzelni, hogy egyik napról a másikra, elveszíti egy városka a történelmi belvárosát. Nehéz elképzelni, hogy egyik napról a másikra egy gyülekezet templom nélkül marad. Nehéz elképzelni, hogy családok, barátok kapcsolattartása mily nehézé válhatott egy kétfelé osztott városban.

Dél-Komáromban (ahogyan a komáromiak nevezik) *Ihász Beatrix* lelkesítő várt bennünket, aki kirándulásunk szervezésében és előkészítésében nagy segítségünkre volt. A hídon átkelve sétát tettünk Észak-Komárom belvárosában. Megtekintettük a szép katolikus és evangélikus templomot. Lelkünk megpihent a hatalmas evangélikus templomban, ahol a magyar és szlovák nyelvű gyülekezeti életéről halhattunk ismertetést. Az Európa-udvar egyedi házai után a határt újból átlépve a Monostori erődbe indultunk. Kicsiket és nagyokat egyaránt megdöbbentett ez a hatalmas építmény történetével, termével, folyosóival. A hatalmas erőd egy részét végigjárva megtapasztalhattuk, mily kicsiny az ember, milyen nehéz a sötétben botorkálni, s mekkora teljesítményre képes az emberi elme és erő.

Miután Komáromtól búcsút vettünk, késő délután hazafelé vettük utunkat. Megálltunk még Esztergomnál, hogy a nap meghatározó élményét erősítsük. Itt is sétálgattunk a hídon. A párkányi hídon a népeket összekötő és nem elválasztani akaró csendes Dunára pillantottunk. Megértjük-e csendes szavát, és építünk e hidakat nemzeteken belül és nemzetek között?

A kirándulás résztvevői a komáromi Európa-udvarban

„Az idők jelei”

Egyházközségünk ismét mérföldkőhöz érkezett. A parókia épületének felújítási munkálatai elkészültek. Ebből az alkalomból november 7-én meghívott vendégeinkkel együtt ünnepi istentiszteleten adtunk hálát, és mondtunk köszönetet Istennek. Az igehirdetés szolgálatát Koczor Tamás esperes végezte közöttünk. Lukács evangéliumának 12. részéből hangzott felénk Isten igéje „az idők jeleiről”. Isten igéje, mely mindenkor üzenetet hordoz, ezen a vasárnapon különösképpen szólt hozzánk „az idők jeleiről”.

Miért is gyűltünk össze erre a hálaadó istentiszteletre? Mert voltak odafigyelő emberek, akik felfigyeltek egy jelre, egy nagy lehetőségre, és tettek is annak érdekében, hogy a lehetőség valósággá váljon. Az utóbbi években nagy felújítási munkák készültek el – úgymint templomunk teljes külső-belső felújítása, a halottbúcsúztató felépítése, a parókia épületén végzett kisebb átalakítások, felújítások, karbantartások.

És jött a „jel”, a lehetőség. A belügyminisztérium pályázatot írt ki a lelkészlakások felújításának 50%-os támogatására. Itt kell köszönetet mondani a magam és gyülekezetünk nevében lelképásztorainknak és mindazoknak, akik nem csak felfigyeltek a pályázati lehetőségre, de előkészítették és lebonyolították annak minden hivatalos részét. Az idő sürgetett, gyorsan kellett cselekedni. Nagy várakozással és reménnyel telt az az idő, amíg megjött a jó hír: pályázatunkat elfogadták, megkaptuk a támogatást. Felsorolni is sok volna azokat a dokumentumokat, melyeket ezután be kellett szerezni, és össze kellett állítani a támogatási szerződéshez az idevonatkozó törvényesség szigorú betartása mellett.

Ezek után megindulhattak a munkálatok, melyeket csak nagyvonalakban említ meg. Sor került a balesetveszélyes külső lépcső lebontására, az új belső lépcsőház kialakítására, az épület nyílászáróinak cseréjére, az épület teljes szigetelésére. Megtörtént a két szint fűtésének szétválasztása és korszerűsítése, a lelkészlakás részbeni átalakítása és a burkolatok cseréje. A teljes külső és belső festésre is sor került. A belügyminisztérium által kiírt pályázaton 4.850.000 Ft-ot nyertünk, a Magyarországi Evangélikus Egyház 2.900.000 Ft-tal támogatott minket. Egyházközségünk sokévnnyi megtakarításából tudtuk fedezni a szükséges önrészt, mely lehetővé tette, hogy a 12.127.000 Ft-os beruházás megvalósulhasson.

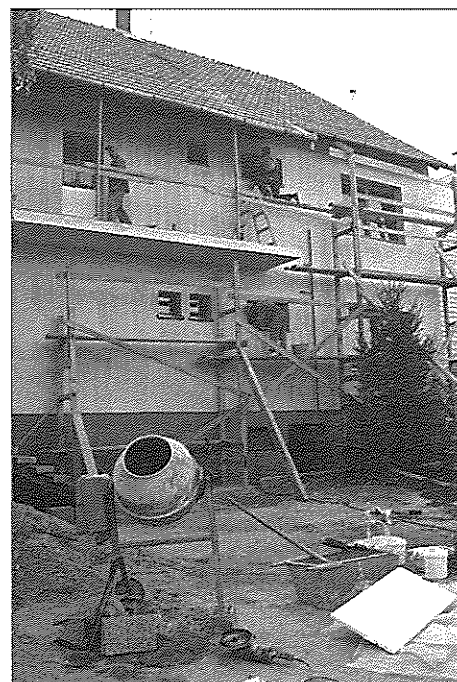
A parókia immár felújítva. Hálás köszönet mindazoknak akik a munkában részt vettek és „álmaink” megvalósításában.

A hálaadó istentisztelet után a kivitelező maglódi vállalkozó, Gyulai István jelképes kulcsátadással adja birtokba a lelkészházaspárnak és családjának a parókiát. A kép jobb oldalán Koczor Tamás esperes, mellette Péter Attila lelkész.

Nagy öröm volt a gyülekezet számára, hogy a terveknek és határidőnek megfelelően elkészült a felújítás. Köszönet illeti Borbély Zoltán és Somfai Krisztina építészeket, akik gyülekezetünk tagjaiként a gondosan elkészített terveket adományként adták gyülekezetünknek. Köszönjük Gyulai István építőipari vállalkozónak és munkatársainak a pontos, minőségi munkát, melyet határidőre elvégeztek. A műszaki ellenőrzés feladatát Hegyi Lajos végezte. Köszönjük, hogy érdekeinket mindenkor figyelembe véve végezze munkáját. Köszönet illeti mindazokat, akik bármilyen formában részt vettek a felújítás előkészítésében, lebonyolításában és támogatásában.

Az istentisztelet után hálátelt szívvel vonultunk a parókia épületéhez, miközben „Mily boldog ház, hol befognak téged” kezdetű énekünket énekeltük. Koczor Tamás esperes beszéde és a parókia épületének megáldása után Gyulai

Felújítás közben a parókia keleti homlokzata

István kivitelező átadta a parókia kulcsát. Ezzel a lelkészházaspár és családja, valamint gyülekezetünk tagjai birtokba vették a parókiát. Vendégeinkkel együtt örömmel vonultunk be a gyülekezeti terembe, ahol terített asztal várt mindenkit. Közben lehetőség nyílt arra is, hogy mindenki körbejárja a megújult lelkészlakást. Kötetlen beszélgetések után jó érzéssel, hálával a szívünkben köszöntünk el egymástól.

A hála és a köszönet elsősorban Istené, aki „mindez ideig megsegített minket”. De hadd mondjak még egyszer köszönetet – nevek felsorolása és a teljesség igénye nélkül – mindenkinek, aki segített terveink (álmaink) megvalósításában. Karácsony előtt – különösképpen ebben az adventi időszakban – figyeljünk még jobban a „jelekre” és egymásra, hogy az ünnep valóban a szeretet ünnepe legyen!

Így kívánok mindenkinek áldott ünnepet.

Bejártuk toronyát-boronyát

Talán kevesen tudják, hogy a „toronya-boronya” kifejezés Tolna- és Baranya megyét takarja. Mi már tudjuk, mert ott jártunk: Tolna- és Baranya megyében. Az irsai evangélikus gyülekezet ifjúságával együtt töltöttünk el néhány napot egy evangélikus ifjúsági táborban Kismányokon. És annyi minden történt velünk ott.

Ott történt meg velünk, hogy hosszú-hosszú túrákat tettünk (olyan hosszúakat, hogy még a nyelvünk is lógott). Strandoltunk a gunarasi strandon. Fociztunk a hidasi focipályán és máshol is (olyan bevetéssel és olyan lelkesedéssel, hogy közülünk ketten a bonyhádi balesetin kötöttek ki). Esténként együtt szurkoltunk a magyar olimpiákonknak.

Ifjúsági tábor Kismányokon

A templom belülről

Az utolsó napon éjszakai túráztunk és táborfüzet gyűjtöttünk.

Megismertük a csodálatos kismányoki templomot. Kipróbáltuk felújított orgonáját, és ott állhattunk égbemelkedő oltárszöszékén. Közülünk bárki még számos élményt sorolhatna fel.

Sokat énekeltünk együtt, és sokat beszélgettünk egymással. Sokat beszélgettünk Istentől is. Ő pedig elmondta nekünk, hogy nagyon szeret minket. Talán ez volt a legfontosabb. Köszönjük neki, hogy ez velünk megtörténhetett.

A maglódi evangélikus gyülekezet ifjúsága

Egy 38 éve ugyanabban a gyülekezetben szolgáló lelkész azt mondta a közelmúltban a televíziós istentiszteleten: „Lehet bibliaismeretet tanítani, lehet Jézus életéről beszélni bármely órán. Az igazi hitoktatás azonban a gyülekezet közösségébe vezet.” Könnyen azonosulhatunk gondolataival. Minden hitoktató célja, hogy Isten közelébe vezesse a rábízottakat, hogy találkozzanak Jézussal, és megérezzék a gyülekezet közösségének lelki erejét és segítségét.

Bizonyára sok családban emlékeznek még a kisgyermekes keresztelezésre. Talán arra is, hogy a keresztelezskor megkérdezte a lelkész: vállalják-e, hogy az egyház segítségével a gyermek hívő keresztyénné növekedéséről gondoskodnak. E kérdés és a rá adott válasz az alapja a hitoktatásnak, a hívogatásnak. Az egyház szeretné segíteni a megkeresztelt gyermekek hívő keresztyénné növekedését.

Már egészen kicsi kortól lehetőség van arra, hogy a gyermekek hallhassanak Istentől, Jézusról. Itt Maglódon az Aradi úti és Ady Endre úti óvodában hétfőnként tartunk hittan foglalkozásokat. Mindhárom iskolában az órarendhez illeszkedve tartunk hittanórát: hétfőn a Petőfi téri iskolában az 5. és 6. órában,

Hittan?

csütörtökön a Nyaralói iskolában az 5. és 6. órában, pénteken pedig a Központi iskolában a 6. órában. A gyülekezeti teremben szombat délután várjuk a konfirmandusokat és fiatalokat, vasárnap pedig az istentisztelettel azonos időben vasárnapi iskola foglalkozásokat tartunk a gyermekeknek.

Szeretnénk, hogy gyermekek életkoruknak megfelelő módon szerezzenek ismereteket, de különösképpen lelki, emberi értékeket. Ezt szolgálja ma már számtalan eszköz, hittankönyvek és táborok.

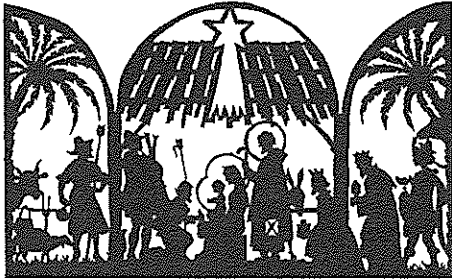
Az a 38 éve egyazon gyülekezetben szolgáló lelkész azt is mondta: „Szülők, nélkülöttek ez nem megy!” Szülők, keresztszülők, nagyszülők indítsák tehát bátran gyermekeiket ezekre az alkalmakra. Fogják kézen őket! Biztosak lehetnek benne, hogy egész életükre szóló ajándékot adnak nekik, ha Isten felé irányítják lépteiket.

Péterné Benedek Ágnes

Összeállította:
Benkóczy Péter

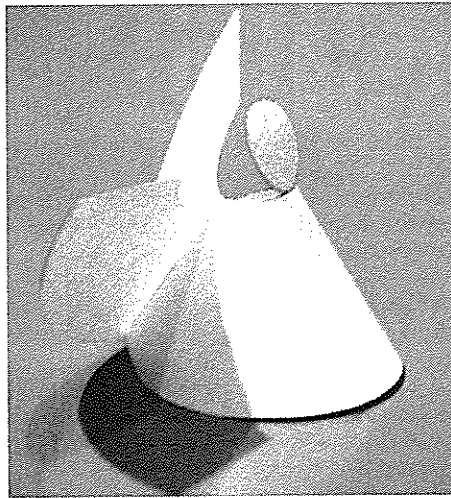
Jézus születése

Nagyon, nagyon régen – csaknem kétezer esztendővel ezelőtt – egy Betlehem nevű helységben született. Apja és anyja Názáret városában laktak, de hivatalos ügyben Betlehembe kellett utazniuk. Apját Józsefnek hívták, anyját Máriának. De mivel Betlehem zsúfolásig tele volt emberekkel, akik szintén hivatalos ügyben jártak ott, Józsefnek és Máriának nem jutott hely sem a vendégfogadóban, sem valamelyik háznál, ezért egy istállóban szálltak meg, és ott született meg Jézus Krisztus. Ott bizony nem volt semmiféle bölcső vagy ehhez hasonló, ezért Mária a kis gyermeket egy jászolba fektette, ahonnan a lovak szoktak inni. Ott aludt el a gyermek.

Amíg aludt, a mezőn juhaikat őrző pásztorok Isten fényes gyönyörű angyalát látták a gyepen közeledni feléjük. Megijedtek, leborultak és elrejtették az arcukat. De az angyal így szólt: „Egy gyermek született itt a közelben, Betlehem városában, aki arra tanítja majd az embereket, hogy szeressék egymást, ne veszekedjenek, és ne bántásák egymást; Jézus Krisztus lesz a neve, s ezt a nevet emberek imáikba foglalják, mert tudják, mennyire szereti Isten s ezért nekik is szeretniök kell”.

Azután meghagyta az angyal a pásztoroknak, hogy menjenek el az istállóba és nézzék meg a gyermeket a jászolban. Ezt meg is tették, s letérdelve mellé, amint ott aludt, ezt mondták: „Isten áldja meg ezt a gyermeket!”

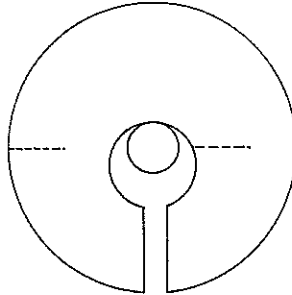
A bibliai elbeszélés nyomán:
Charles Dickens

Karácsonyi Angyalka

A karácsonyi angyalka elkészítéséhez nincs másra szükséged, csak egy jól vágó ollóra és némi türelemre.

- ❶ Vágd körbe a folytonos vonal mentén a kerek sablonformát,
- ❷ vágd be papírt a szaggatott vonalon,
- ❸ majd a két bevágott részt illeszd egybe.

Készíthetsz sablont is belőle, hogy sok-sok hasonló angyalkával díszíthesd a karácsonyfát, vagy ajándékozz meg vele valakit. Csak körbe kell rajzolnod a kivágott alakzatot egy másik lapra, majd azt is kivágni, ahogy ezzel tetted.

Jó barkácsolást, és sok örömet az elkészült kis remekművekben!

Mihálka György

A MAGYARÁZAT

A múltkor egy kápolnában voltunk
kirándulni.

Kérdeztem, hogy mik azok a színes képek ott fenn az ablakokra festve.
Azt mondták, azok angyalok.
Tegnap elmagyaráztam a barátomnak, az angyalok azok olyanok, hogy átsüt rajtuk a fény, és világos lesz tőlük.

Bruno Ferrero

A FÉNY

Milyen fényességet láttál a templomban? – kérdezte egyik növendékét a hitoktató.

- A csillárokat.
- A gyertyákat.
- Az örökmécsest.
- A sok színes ablakot.

A gyermekek elhallgattak.

- Láttatok-e más fényt is? – kérdezte a hitoktató.

Egy gyermek jelentkezett és ezt mondta:

- Az emberek szemeit.

Juhász Gyula

KARÁCSONY FELÉ

Szép Tündérország támad föl szívemben

Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behegesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra régi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kételkedő beszédet
Hallok, szomorúan nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk
rendületlen,
S ne csak így decemberben.

GYŰLEKEZETI HÍREK

● **Június 5.-én** hagyományörző szlovák istentiszteletet ünnepeltünk, mellyel kezdetét vették a maglódi szlovák nap rendezvényei. Isten igéjét Szpisák Attila – a Magyarországi Evangélikus Egyház Szlovák Lelkészi Szolgálatának lelkésze – hirdette.

● **Július 17.-én** istentiszteleten vettünk részt Szegeden, ahol Gáncs Péter püspök lelkésszé szentelte Laczi Rolandot és Barthel-Ruzsa Zsoltot.

● **Augusztus 15–19. között** gyülekezetünk ifjúsága az irsai gyülekezet ifjúságával együtt Kismányokon táborozott.

● **Szeptember 26.-án** hittanosainkkal és konfirmandusainkkal tanévnyitó istentisztelettel kezdtük az új tanévet

● **Október 8.-án** templomunk adott helyet a Vermesy Művészeti Napok nyitó hangversenyének.

● **Október 16.-án** gyülekezeti kirándulást tettünk Komáromba, ahol felejtetetlen napot töltöttünk együtt mintegy hetvenen.

● **Október 28–29.-én** esténként közösen hallgattuk Isten igéjét református testvéreinkkel, majd **október 31.-én** együtt adtunk hálát a reformációért a református templomban.

● **November 1.-én** este 5 órakor halottainkra emlékeztünk templomunkban Isten színe előtt.

● **November 7.-én** hálát adtunk a megújult parókiáért. Isten igéjét Koczor Tamás esperes hirdette közöttünk.

● **November 28.-án** tartott adventi szeretetvendégségünkön Johann Gyula –

A karácsonyi ünnepkör istentiszteleti rendje

December 24. este 5 óra:
szentesti istentisztelet a gyermekek szolgálatával

December 25. 1/211 óra:
ünnepi istentisztelet úrvacsorával

December 26. 1/211 óra:
ünnepi istentisztelet úrvacsorával

December 31. este 5 óra:
óév esti istentisztelet

Január 1. 1/211 óra:
újév ünnepi istentisztelet úrvacsorával

Január 6. 1/211 óra:
vízkereszt ünnepi istentisztelet

KÖSZÖNET

A lelkészcsalád ezúton is köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik második gyermekük – *Ágoston Mátyás* – születésekor örömlükben osztoztak, és a parókia felújításának nehéz időszakában segítségükre voltak.

az Evangélikus Hittudományi Egyetem lelkésze – volt vendégünk, aki „Advent és a zene” címmel tartott előadást.

● **December 12.-re** hálaadó istentiszteletre hívtuk a kerek évfordulójukat ünneplő házaspárokat.

Információk

Egyházközségünk presbitériumának döntése alapján az **egyházfenntartói járulékok összege a 2005. évben változatlan maradt**. Köszönettel vesszük a temető gondozására szánt önkéntes adományokat. A 2001. évben a sírhelyek és sírboltok megváltásának és újraváltásának rendjét és összegét meghatározta a presbitérium. A temetkezésre vonatkozó rendelkezések követik az önkormányzati temetői szabályzatát. A sírhelyek és sírboltok megváltását és újraváltását Laczkó Györgyné temetőgondnoknál kérjük rendezni.

Cím: **Laczkó Györgyné**,
2234 Maglód Sugár út 77/A. Tel:325-620.

Egyházközségünk presbitériumának tagjai:

Simonyi József, Fő út 96.
Petrovics Jánosné, Kölcsey Ferenc u. 11.
Holkó Ágnes, Sugár út 73.
Nagy Györgyné, Sugár út 96.
K. Szever Jánosné, Semmelweis u. 14.
Holkó Mihály, Ady E. u.36.
Pecznyik Józsefné, Madách I. u. 4.
Holbis Istvánné, Sugár út 99.
Kérges László, Kölcsey Ferenc u. 17.
Szeberényi Lászlóné,
Bajcsy-Zsilinszky u. 3.
Fabók Jánosné, Liszt F. u. 4.
Zombory Istvánné, Kepler János u. 17.
Domokos Béláné, Táncsics M. u. 12.
Dobosné Sziráki Erika, Ecseri u. 4.
B. Hajdú Mária, János u. 14.
Gubcsó Jánosné, Sugár út 124.
Kiss Pálné, Liszt F. u. 7.
Vaskó Krisztián, Bajcsy-Zsilinszky u. 59.
Gohér Pál, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
Gohér Pálné, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
Takács János, Árpád Vezér u. 104.
Varga Gabriella, Sugár út 94.
Domokos László, Táncsics M. u. 12.
Samu Szilvia, Sugár út 99.

Kérjük, hogy kéréseivel, kérdéseivel, problémáival bizalommal forduljon presbitereinkhez!

Egyházközségünket
segíti

**a Maglódi Evangélikus
Egyházközségért
Alapítvány.**

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik alapítványunkat adójuk 1%-nak felajánlásával vagy más módon támogatták. További felajánlásait a Monor és Vidéke Takarékszövetkezet

65100039-10035728

számlaszámon tehetik meg.

Az Alapítvány Kuratóriuma

ERŐS VÁR

A Maglódi Evangélikus Egyházközség
Gyülekezeti újságja

2004. V. évfolyam 2. szám

Megjelenik négyhavonta 1500 példányban

Az újságért felel:

Péter Attila lelkész

Cím: 2234 Maglód, Sugár út 79.

Telefon: 06-29-325-555

Tervező szerkesztés és nyomdai kivitelezés:
Vémi József